

5. postna nedelja C

*Tudi jaz te ne obsojam.
Pojdi in odslej ne gréši več! (Jn 8,11)*

Prvo berilo

Izaíja 43,16-21

Tako govóri Gospod, ki je utrl pot skozi morje in stezo skozi deroče vode, ki vodi v boj vozove in konje, vojsko in junake: "Zdaj ležijo vsi skupaj in ne vstanejo več, stleli so kakor stenj in ugasnili. Ne spominjajte se prejšnjih reči, ne mislite na nekdanje reči. Glejte, nekaj novega bom narédil, zdaj klije, mar ne opazite? Da, speljal bom pot skozi puščavo in reke skozi puščavo in reke v pustinjo. Slavile me bodo živali polja, šakali in noji, da sem jim dal vodo v puščavi in reke v pustinji, da sem napóvil svoje ljudstvo, svoje izvoljeno, ljudstvo, ki sem ga zase upodóbil, da bodo pripovedovali mojo hvalo."

Drugo berilo

Filipljanom 3,8-14

Bratje in sestre, za izgubo imam vse zaradi vzvišenosti spoznanja Kristusa Jezusa, mojega Gospoda. Zaradi njega sem zavrgel vse in imam vse za smeti, da bi si prislužil Kristusa in zaživel v njem; in to ne s svojo pravičnostjo, ki izvira iz postave, ampak s pravičnostjo, ki je po veri v Kristusa, se pravi s pravičnostjo, ki je iz Boga in sloni na veri. Tako bi spoznal njega in moč njegovega vstajenja ter svoj delež pri njegovem trpljenju, pri tem pa postajam podoben njegovi smrti, da bi kako mogel priti do vstajenja od mrtvih. Ne, kakor da bi to že dosegel ali prišel do popolnosti, vendar pa se trudim, da bi to osvójl, ker je tudi mene osvójl Kristus Jezus. Ne mislim, bratje in sestre, da sem to dosegel. Eno pa: pozabljam, kar je za menoj, in se iztegujem proti temu, kar je pred menoj, ter tečem proti cilju po nagrado, h kateri nas od zgoraj kliče Bog v Kristusu Jezusu.

Evangelij

Janez 8,1-11

Tisti čas je Jezus krenil proti Oljski gori. Zgodaj zjutraj se je spet napótil v tempelj. Vse ljudstvo je prihajalo k njemu, on pa je sédel in jih učil. Pismouki in farizeji so tedaj pripeljali ženo, ki so jo zalotili pri prešuštvovanju. Postavili so jo v sredo in mu rekli: "Učitelj, tole ženo smo zasačili v prešuštvovanju."

Mojzes nam je v postavi ukazal take kamnati. Kaj pa ti praviš?" To so govorili, ker so ga preizkušali, da bi ga lahko tožili. Jezus se je sklonil in s prstom pisal po tleh. Ko pa so ga kar naprej spraševali, se je vzravnal in jim rekel: "Kdor izmed vas je brez greha, naj prvi vrže kamen vanjo." Nato se je spet sklonil in pisal po tleh. Ko so to slišali, so drug za drugim odhajali, od najstarejših dalje. In ostal je sam in žena pred njim. Jezus se je vzravnal in ji rekel: "Kje so, žena? Te ni nihče obsódil?" Rekla je: "Nihče, Gospod." In Jezus ji je dejal: "Tudi jaz te ne obsojam. Pojdi in odslej ne gréši več!"

V razmislek

Z Jezusovim nastopom v templju postanejo ljudje, učenjaki in Farizeji ponovno pozorni nanj. Vprašanja, če je on obljubljeni Mesija ali ne, nočejo potihniti. Ljudje, ki jih je Jezus srečal, se ne morejo zadovoljiti z začasnimi odgovori, saj se želijo odločiti.

Kot učenik bi moral Jezus – iz stališča učenjakov – poznati božje zapovedi in bi jih moral kot mesija brez pridržkov sprejemati in tudi vedeti, kaj je prav in kaj narobe ter kaj je pred Bogom dovoljeno in kaj je prepovedano. Če bi Jezus zagovarjal drugo stališče, se bi zoperstavljal ne le človeškim zakonodajalcem, temveč tudi Bogu samemu in tako ne bi mogel biti obljubljeni odrešenik.

Takšno razmišljanje je za ljudi, katerih odnos z Bogom temelji predvsem na izpolnjevanju zapovedi, popolnoma razumljiv, je pa popolnoma drugačno od Jezusovega ravnanja. Le-to je osnovano na osebnem odnosu z Bogom, na spoštovanju svobode bližnjega in na ljubezni do bližnjega. Tako se zdi takšno razumevanje farizejem in učenjakom tuje.

V prešustvovanju zasačena žena je idealna priložnost, da dobimo jasno mnenje o Jezusovem prepričanju. Za pismouke je to jasen primer: zakon se mora izpolniti za vsako ceno, ker je to Božja volja. V nasprotju s tem pa je za Jezusa odločilna Božja ljubezen in ne zakoni. Spretno pokaže človeškim sodnikom lastne napake in jih pozove, da naj merilo, s katerim merijo prestopek ženske, uporabijo na samih sebi. Iz zgodovine Jezusovega odnosa s prešustnico lahko vidimo, da nobena še tako velika napaka in krivda ne more preprečiti srečanja z Jezusom. Je pa lahko vedno razlog zanj. Jezus ve, kako zelo nas lahko krivda obremenjuje, tako da je obsojanje popolnoma odveč. Kdor svojo krivdo prizna in jo obžaluje, temu ne bi smeli po nepotrebnem otežiti spreobrnitve. Ne da bi omalovaževal njen greh, Jezusu uspe dati ženski možnost, da lahko zadiha in na novo začne.

Jezusov odnos z grešniki želi biti vzor za naš odnos z drugimi, saj smo vsi zaznamovani s krivdo. Ne potrebujemo prepovedi, obsojanja in pametovanja temveč razumevanje, sočustvovanje, taktnost in spodbujanje. Zapovedi nam niso dane, da bi imeli zakone, s katerimi lahko obsojamo, temveč so nam dane kot cilj za srečno življenje! Pokažejo nam, kako zelo smo odvisni od Božje milosti in usmiljenja in nas opozarjajo, da naj ne sodimo in naj ne ravnamo neusmiljeno. "Ne spominjajte se prejšnjih reči, ne mislite na nekdanje reči" – že tu in danes je potrebno spremeniti življenje, Bog pa se želi izkazati kot moč, življenje in odrešenje!